

שקלים יא

עוד הלכה בשם ר' יהודה גרוגרות (גודגרות):

חכמים	רבי מאיר
אין לך מעכב את הקרבן אלא הכיור והכץ (הבסיס לכיור) בלבד (נוסח הגר"א כרכוב וקרן – של המזבח)	השלחן והמנורה והמזבחות והפרכות מעכבין את הקרבן

קושי: דעות של אמוראים שסותרים דעת חכמים

כל הן דכתיב "נכה" (מנורה) מעכב "אף" (שלחן) אינו מעכב	רבי אלעזר ורבי יוסי בן חנינה
ואפילו "אף" מעכב	רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן
ואפילו "ניה" מעכבת (רוב הכלים – מזבח,)	רבי אילא בשם שמואל בר נחמן

תירוץ: א"ר חנינא כאן בעבודות שבפנים וכאן בעבודות שבחוץ

נושא הכבש לפרה אדומה שבנו כהנים גדולים לפי דעה במשנתנו: אמר רבי חנינה הכהנים היו שחצנים כי כל אחד הרס את הכבש הקודם ובנה לעצמו חדש

קושי: התיב רבי עולא קומי ר' מנא והא תני שמעון הצדיק שתי פרות עשה. לא בכבש שהוציא את זו הוציא את זו - לא יתכן ששמעון הצדיק היה שחצן!

תירוץ: עשו כל פעם כבש חדש משום כבוד לפרה (שילמדו על כמה צריכים להיות זהירים בטומאת פרה אדומה – בגלל המחלוקת שלהם עם הצדוקים בעניין טבול יום)

עוד פרט בעניין הכבש: תני זיזין וכתלין היו יוצאין מיכן ומיכן כדי שלא יציצו הכהנים ויטמו

צמצום בדברי ר' עקיבא במשנה שאסור להשתכר במעות הקדש: אלא אם רצה יהא ההפסד שלו והשכר להקדש מותר
חיזוק לצמצום: שני סיפורים עם כספי יתומים שכך נהגו

ר' ישמעאל אומר מותר פירות לקיץ המזבח
פירושים שונים לדברי המשנה:

רבי יוחנן	רבי חייה בר יוסף	
סאה רביעית	שכר להקדש	מותר פירות
בירוצים (גודש המידות)	סאה רביעית (לפי מסקנת הסוגיה גם בירוצים)	מותר נסכים

קושי על ר' חייה: ולית ליה לרבי חייה בר יוסף לבירוצים?
תירוץ: סאה רביעית כולל גם בירוצים

קושי על שיטת ר' יוחנן מהמשך המשנה: על דעתיה דרבי חייה בר יוסף ניחא אין משתכרין משל הקדש אף לא משל עניים לפיכך זה וזה לא היו מודין בפירות על דעתיה דר' יוחנן קשיא והא תנינן (בהמשך) **עמדו משלש יספק מארבע** (במשנה אחרת מתעסקים בסאה רביעית) ותנינן (במשנה שלנו) **וזה וזה לא היו מודין בפירות**
תירוץ: לא היו מודין בפירות בקיץ למזבח אבל מודין היו בכלי שרת
קושי: האם גם בירוצי יחיד אפשר לקנות מהם כלי שרת – הרי לא נמצאו כלי שרת באין משל יחיד?

תירוץ: כהדא דתני אשה שעשת כתונת לבנה צריכה למסור לציבור
שאלה: עד כדון בירוצי לח ואפילו בירוצי יבש?

תשובה: כן – גם יבש - כהיא דתנינן תמן הנסכים שקדשו בכלי ונמצא הזבח פסול אם יש שם זבח אחר יקרבו עמו ואם לאו לנו יפסלו בלינה נסכים כוללים סולת (יבש) ואם כן, ברור שגם יבש בכלל

מותר הקטורת

שאלה: איך משתמשים בו לקטורת של השנה הבאה?
תשובה: הסבר במשנה

קושי: איך מחללים המעות על מעות האומנים שגם הם היו הקדש (כי משלמים להם מתרומת הלשכה) ואין הקדש חל על הקדש?
תירוץ: קודם מחללים מעות אלו על הבניין ולכן יצאו לחולין.

שאלה: מה עושים עם המעות לאחר שהפכו אותם להקדש?
תשובה: שילמו לבית גרמי ולבית אבטינס

צמצום התשובה: רק אפשר לשלם להם על עבודה שעשו בשנה הקודמת
שאלה: ר' חייא: אז מה עושים עם הכסף אם לא יכולים לשלם להם על שנה שעברה?

תשובה: ר' בא בשם ר' חייא: כספים הולכים לקיץ המזבח
קושי: למה זה לא היה פשוט לר' חייא אבל אז מסרו בשמו שזה הולך לקיץ המזבח?

תירוץ: ברור היו לו שילך לקיץ מזבח אבל שאל לגבי כלי שרת – על דבר זה ידוע לנו שיש מחלוקת בין ר' יוסי ור' יהושע בן לוי

פיטם את הקטורת בכלי של חולין

	ר' יוסי בן ר' חנינה	ר' יהושע בן לוי
הקטורת	פסולה	כשרה
הטעם לדין	"קודש היא" (או קודש יהיה לך) שתהא הוייתה בקודש	"קודש היא" (או קודש יהיה לך) שתהא באה מתרומת הלשכה
תואם שיטתו של	שמואל – אמר רב הונא בשם שמואל: מכתשת עשו אותה ככלי שרת לקדש – לומדים מכאן שנדרש כלי שרת כבר מעשייתה	ר' יוחנן - המקדיש נסכיו והיו בהן דברים הראויין לקרבנות צבור ר' יוחנן: קטורת (משמע שאפשר להביא מהבית את הקטורת למרות שלא היה בכלי שרת)

דרך אחרת מר' יוחנן לפרש את המשנה: אמר רבי הושעיה תיפתר באומן משל בית אבטינס שהיה נוטל בשכרו קטורת
קושי על שמואל: א"ר יוסי בי רבי בון אמרה (ר' זעירא קמיה) רבי חונא קומי רבי יוסי דבר שקדש בכלי שרת נפדה?

תירוץ: אמר ליה ולא דשמואל היא דשמואל אמר קל הוא במותר: דאיתפלגון הותירו תמימים שמואל אמר נפדין כתמימים ורבי יוחנן אמר נפדין כפסולי המוקדשים

דעות שמואל ור' יוחנן בנותר אחר: הותירו שעירים על דעתיה דשמואל אם עולה נפדית לא כל שכן חטאת על דעתיה דר' יוחנן:

- אמר ר' זעירא ירעו
- אמר רבי שמואל בר רב יצחק מקייצין בהן את המזבח
קושי על ר' שמואל בר רב יצחק: וקשיא יש חטאת שקריבה עולה?
תירוץ 1: אמר ר' יוסה שנייא היא שאין קרבנות ציבור נקבעין אלא בשחיטה
תירוץ 2: אמר רבי חייא (חנינה) תנאי ב"ד הוא על המותר שיקרבו עולות:

